

॥ अथ श्रीसाईसच्चरीत ॥ अध्याय ॡ३ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरूभ्यो नमः ॥ श्रीकुलदेवतायै नमः ॥
 श्रीसीतारामचंद्राभ्यो नमः ॥ श्रीसद्गुरूसाईनाथाय नमः ॥ फाटल्या अध्यायांत जालें निरुपण ।
 संतसाईसमर्थ-निर्वाण । आतां जें बाकी अपूर्ण । जातलें पूर्ण तें ह्या अध्यायांत ॥१॥ साई कडेन
 प्रेम अद्भूत । ताचोय निर्मातो तोच समर्थ । हेमाड ताचे चरणीं १अनुरक्त । पितारता ताचें
 चरीत ॥२॥ तोच दिता भक्तीप्रेमा । तोच वाडयता चरित्रमहिमा । ताकाच लागून गौरव भजनधर्मा । पावता मोक्षाक
 संवसार ॥३॥ म्हणून कायेन वाचेन मनान । ताका म्हजें सहस्रान्त नमन । अशक्य चिंतप ताचें महिमान । वचचो
 फकत शरण अनन्य ॥४॥ तुंबला पापांचो मळ । तो काडपाक धुवन सकळ । करपाक अंतर्मन निर्मळ । साधनां हेर
 निशफळ ॥५॥ करप हरिभक्तयश स्मरण । ताचें भजन वा किर्तन । ताचे बगर चित्तशुद्धीक साधन । सोंपें ना आनीक
 सोदल्यार ॥६॥ आसूं, फाटलें कथा आख्यान । करुया संकलीत १पर्यालोचन । साई निजानंदावस्थान । चलोवया
 फुडें हें व्याख्यान ॥७॥ फाटीं पूर्ण जालें कथन । विजयादसमिकूच कित्याक प्रयाण । तात्याबा निमतान भविश्य
 निवेदन । पयलींच जालें कशे तरेन ॥८॥ फुडें जावपा वेळार देहावसान । राखून धर्म अवधान । कशें लक्ष्मीक केलें
 दान । जालें निरुपण पुराय ॥९॥ आतां ह्या अध्यायांत कथन । कशें लागीं येतकूच मरण । साई करीत रामायण
 श्रवण । हिता खातीर ब्राह्मणा कडल्यान ॥१०॥ कशें समाधी सुवात-नियोजन । कशें अलक्षीत वीट-पतन । कशें

१. तत्पर. २. विचार.

॥ १ ॥ अध्याय ४३ ॥ ॥ १ ॥
पळोवंक शकत । गेली शेणली ती आनंदमूर्त । जाली अदृश्य जल्माजल्मांची ॥१३५॥ हो दारूण देखाव कर्माचो ।
अंतरलो सखो साई आमचो । निर्हेतूक दयासागर तांचे सारको । जालो पयस आमकां सासणाचो ॥१३६॥ “छळप
बरें न्हय कोणाक । दुखता तें म्हज्या मनाक” । पाळ्ळिंनात बाबांच्या ह्या उतरांक । केलीं झगडीं सुमारा
भायर ॥१३७॥ छळ करतना भक्तां भक्तां । आमी मुकले साईनाथा । ताचो जाता पश्चाताप आतां । जाता स्मरण
तांच्या उतरांचें ॥१३८॥ आठ वर्साचो बाळ जनीं । प्रगट जातलों हांव कांय दिसांनी । अशें म्हाराजांनी भक्तां
लागुनी । सांगिल्लें आसा स्वताच ॥१३९॥ ही आसा संतांची वाणी । फट मानची न्हय कोणी । कृष्ण अवतारांत
चक्रपाणी । केली करणी अशीच ॥१४०॥ आठ वर्साची सुंदर कात । चार भुजां आयुधां हातांत । देवकी फुडें
बंदीशाळेंत । कृष्णमुर्ती प्रगटली ॥१४१॥ थंय कारण भूभारहरण । हांगा गरीब भक्तांचें उद्धारण । तरीय कित्याक
दुबावाक कारण । अतर्क्य चातूर्य संतांचें ॥१४२॥ हो कितें एका जल्माचो निर्बंध । बात्तर पिळग्यांचो ऋणानुबंध ।
भक्तांचो बाबांनी पूर्वसंबंध । कथा अनुबंध सांगला ॥१४३॥ अशे तरेन बांदून प्रेमफांस । गेल्यात दिसता म्हाराज
प्रवासाक । येतले परतून हो पूर्ण विश्वास । आतां मनांत भक्तांच्या ॥१४४॥ साक्षात्कार अनेकांक । दृश्टांत, अणभव
बऱ्याच जाणांक । चमत्कार तेच तरेन कैकांक । दाखयले गुप्त रुपान ॥१४५॥ अभाविकांक गुप्त आसतात ।
भाविकांक जाग्यारूच दिसतात । जशे जे चित्तवृत्ती धरतात । अणभव तसोच रोखडोच ॥१४६॥ चावडेंत गुप्तरूप ।
मशिदींत ब्रह्मरूप । समार्थेंत समाधीरूप । सूखस्वरूप सगल्याक ॥१४७॥ आसूं, सांप्रत होच विस्वास । भक्तीन
धरचो आपल्या जिवाक । भंग ना समर्थ साईक । अक्षय राबितो अखंड ॥१४८॥ देव वतात निजधामाक ।
१. परस्पर संबंद. २. जे भावीक नात तांकां. ३. सध्याच्या काळांत.
॥ १ ॥ श्रीसाईसच्चरीत ॥ ॥ १ ॥ ५९८

